forsvare at ofre Befolkningens Interesser for en enkelt Forenings Skyld. Derfor mener jeg, at den Fremgangsmaade, som Lovforslaget og Flertallets Ændringsforslag viser, er fuldt forsvarlig. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at de særlig velstillede Folk — det var efter hans Mening dem, der havde disse gode Ejendomme til 10—12,000 Kr. i Stationsbyerne — skulde favoriseres paa Statens Bekostning. Men jeg ved ikke af, at Staten kommer til at yde dem noget som helst, maaske en billig Pantebogsattest, men ellers ikke en eneste Øre, og jeg hævder atter, at Statsgaranti med Hensyn til Renten har ingen Betydning og faar det aldrig, i alt Fald ikke, fordi disse Ejendomme kommer med, for det er i alt Fald ikke disse velstillede Folk i Stationsbyerne, der kan foraarsage Kreditforeningernes Ruin, saa at Staten skulde faa en Risiko. Jeg mener, at Statsgarantien snarere bliver betydelig styrket ved, at man faar dem med. Fra et Statssynspunkt kan ingen her i Tinget have noget imod at sætte Grænsen op til 12,000 Kr.s Vurderingssum.

Det ærede Medlem fra Herning fremdrog et Eksempel, og det ærede Medlem fra Skjoldelev (Johannes Pedersen) har imødegaaet det. Da jeg hørte det Eksempel, tænkte jeg paa, at Forholdet kan være, at Husmandskreditforeningens Mænd kan vurdere Ejendommen korrekt, medens de andre kan vurdere den galt, i saa Henseende er det neppe værd at fremdrage Eksempler, for der kunde da maaske fremdrages saadanne, som ikke talte til Fordel for det ærede Medlems Standpunkt.

Det, der er Spørgsmaal om, er, om vi skal følge det ærede Medlem fra Herning eller gaa den Vej, Flertallet og Lovforslaget viser. Det ser ud til, at vi kan blive enige om ved Statskassens Refusion af Omkostningerne ved Taksationen at sætte Grænsen ned fra 10,000 Kr.s til 8,000 Kr.s Taksationsværdi, naar saa disse Ejendomme paa 8,000 Kr.s Værdi kan faa Taksationsomkostningerne udbetalt af Statskassen. Der bliver, som sagt, nogle, som kommer til at lide derunder, men det vil vi finde os i, fordi vi mener, at der skal være en Grænse for, hvad Staten her skal yde. Hvad angaar den nye § 2, som foreslaas, har den højtærede Minister formuleret, hvorfor han gaar med til dette Forslag om, at Laanesummen forhøjes til 55 pCt., og jeg mener ligeledes, at der er god Grund dertil. Jeg har aldrig været begejstret for det $4^1/_2$ pCt.s Laan, men naar alle andre Kreditforeninger havde det, mente jeg og flere, at ogsaa disse to burde have det, saa at de ikke blev Stifbørn. Men jeg indrømmer, at den nu anviste Udgang af Sagen er saa god, at jeg med Glæde gaar ind paa den, de store Renter er ikke til Befolkningens Gavn. Den har bedre af at faa en lille Smule højere Laan og saa svare en normal Rente. Hvorvidt det ved et andet Lovforslag kan vedtages, at Herning Kreditforening faar samme Ret, kan jeg ikke sige noget om, jeg skal ikke have noget imod en saadan Lov. Men den højtærede Minister mente, at der ingen Grund var til at tage Herning Kreditforening med i denne Lov, og det maa jeg ogsaa paa det bestemteste fraraade. Det er en helt anden Kreditforening, det her drejer sig om, og jeg vil derfor paa det mest indtrængende anmode Tingets Medlemmer om at stemme imod det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen). Vil han have sin Kreditforening frem, lad ham saa forelægge et Lovforslag; det er muligt, det kan gennemføres her i Tinget, det kan jeg ikke udtale mig om; jeg skal overveje, om der er Grund til at stemme for det. Men vi hørte nok, den højtærede Minister sagde, de paagældende havde en Fordel, som de sikkert nødig vilde give Slip paa for at faa den anden i Stedet. Jeg vil derfor paa det bestemteste tilraade ærede Medlemmer at stemme imod Mindretallets Underændringsforslag under Nr 3.

Jeg har ikke udtalt mig om Ændringsforslag Nr. 1. Det siger omtrent det samme, som der staar i Lovforslaget. Om Redaktionen er bedre, er jeg ikke i Stand til at bedømme; Ministeren mente, Affattelserne var lige gode. Er det Tilfældet, er der ingen Grund til at foretrække Ændringen, og jeg vil derfor foreslaa at blive ved Lovforslagets Bestemmelse.

Saa kommer jeg endelig til Hovedpunktet i det ærede Medlems Forslag, og det er dette, at hvis vi ikke kan holde

×